

ভাৰতৰ স্বাধীনতা আন্দোলন আৰু অসম

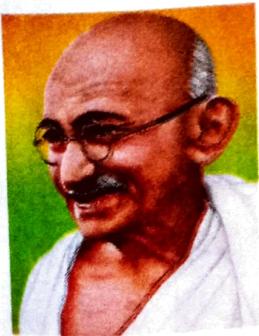

আমাৰ ভাৰত এখন স্বাধীন দেশ। ভাৰতৰ প্ৰাকৃতিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক পৰিৱেশ অতি মনোমোহা। আমি সকলোৱে আমাৰ দেশখনক লৈ গৌৰববোধ কৰোঁ। পিছে আমাৰ দেশখন ১৯৪৭ চনৰ ১৪ আগষ্টলৈকে স্বাধীন নাছিল। বৃটিছ শাসনৰ অধীনত আছিল।

প্ৰাচীন কালত ভাৰত এখন অতি চহকী দেশ আছিল। বিভিন্ন দেশৰ সৈতে ইয়াৰ বাণিজ্যিক সম্পর্ক আছিল। সেইসময়ত ভাৰত কপাহী কাপোৰ, ৰেচম, সোণ, ৰূপ, মছলা আদিৰ বাবে বিখ্যাত আছিল। সেইবাবে বিদেশৰ বহুতো লোক বেপাৰ-বাণিজ্যৰ উদ্দেশ্যে ভাৰতলৈ আহিছিল। তাৰ ভিতৰত ইংৰাজিসকলে ভাৰতত একচেটিয়া বেপাৰ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল। বেপাৰ-বাণিজ্যত উন্নতি কৰাৰ লগে লগে তেওঁলোকে দেশখনক নিজৰ দখললৈ আনি শাসন কৰিবলৈ লয়। কিন্তু বৃটিছসকল শাসনত অধিষ্ঠিত হোৱাৰে পৰাই ভাৰতীয় লোকসকলে তেওঁলোকৰ কাৰ্য্যকলাপক সহজভাৱে মানি ল'ব পৰা নাছিল। কাৰণ ভাৰতীয় লোকসকল বহুসময়ত বৃটিছৰ অন্যায়-অত্যাচাৰৰ বলি হ'বলগীয়া হৈছিল। নিজৰ দেশতেই নিজৰ অধিকাৰ সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰিছিল। ফলত ভাৰতীয় লোকসকলে অসন্তুষ্ট হৈ বৃটিছ শাসনৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদ কৰিবলগীয়া হৈছিল। এনেকৈ আমাৰ দেশৰ স্বাধীনতাৰ হকে বৃটিছৰ শাসনৰ বিৰুদ্ধে কৰা যুঁজ বা বিদ্ৰোহসমূহেই আছিল আমাৰ স্বাধীনতা আন্দোলনৰ আৰম্ভণি। এই আন্দোলন এটা সময়ত গোটেই দেশজুৰি বিয়পি পৰিছিল।

ইংৰাজিসকলৰ হাতৰপৰা ভাৰতৰ্বৰ্ক স্বাধীন কৰিবলৈ আমাৰ দেশৰ বহুতো লোকে আন্দোলনত নামি পৰিছিল। তেখেতসকলৰ ভিতৰত মহাত্মা গান্ধী, জৱাহৰলাল নেহৰু, সুভাষচন্দ্ৰ বসু, সৰোজিনী নাইড়ু, আবুল কালাম আজাদ আদিয়ে প্ৰধান।

মহাত্মা গান্ধী

জৱাহৰলাল নেহৰু

সুভাষচন্দ্ৰ বসু

সৰোজিনী নাইড়ু

মৌলানা আবুল
কালাম আজাদ

ভারতৰ স্বাধীনতা সংগ্রামত অসমৰ মানুহেও বহুতো অবিহণ যোগাইছিল। আমাৰ অসমখন ১৮২৬ চনৰ ইয়াগুৰু সন্ধিৰ পাছত ইংৰাজৰ অধীনলৈ যায়। তেতিয়াৰপৰাই অসমৰ জনসাধাৰণেও স্বাধীন হ'বলৈ বিচাৰিছিল। দেশৰ স্বাধীনতা সংগ্রামত আগভাগ লোৱা অসমৰ কেইজনমান লোকৰ নাম জানি লওঁ আহা—

● গোমধৰ কোৱৰ	● পিয়লি ফুকন	● জীউৰাম দুলিয়া বৰুৱা
● মণিবাম দেৱান	● পিয়লি বৰুৱা	● ফর্মুদ আলী
● দুতিবাম বৰুৱা	● বাহাদুৰ গাঁওবুঢ়া আদি।	

বৃটিছ শাসনৰ বিৰুদ্ধে আন্দোলন কৰাৰ কাৰণে পিয়লি ফুকন আৰু জীউৰাম দুলিয়া বৰুৱাক ১৮৩০ চনত ফঁচি দিয়া হৈছিল। মণিবাম দেৱান আৰু পিয়লি বৰুৱাক ১৮৫৮ চনত ফঁচি দিয়া হৈছিল। এখেতসকল আমাৰ জাতীয় ছহিদ।

ইংৰাজৰ বিৰুদ্ধে ১৮৬০ চনৰপৰা

১৯০০ চনলৈকে অসমত বহুতো সৰু সৰু আন্দোলন হৈছিল। এই আন্দোলনসমূহৰ গুৰি ধৰিছিল কৃষক আৰু সাধাৰণ ৰাইজে। ইয়াৰ ভিতৰত ফুলগুৰিৰ ধেৱা, পথৰঘাটৰ বণ আৰু বঙ্গিয়াৰ ৰাইজমেলেই উল্লেখযোগ্য। এই আন্দোলনসমূহ ঘাইকৈ মাটিৰ খাজনা বৃদ্ধিক কেন্দ্ৰ কৰি আৰম্ভ হৈছিল। নগাঁও জিলাৰ ফুলগুৰিত ১৮৬১ চনত কৃষকসকলে বিদ্ৰোহ কৰিছিল। এয়ে বিখ্যাত ফুলগুৰিৰ ধেৱা। সেইদৰে ১৮৯৩ চনত ৰঙিয়াত আৰু ১৮৯৪ চনত দৰং জিলাৰ পথৰঘাটত কৃষক বিদ্ৰোহৰ সূত্ৰপাত হৈছিল।

পথৰঘাটৰ ছহিদ বেদী

ফুলগুৰিৰ স্থানিসৌধ

- ১৮২৬ চনত বৃটিছ শাসনৰ বিৰোধিতা কৰা প্ৰথম অসমীয়া ব্যক্তিজন আছিল গোমধৰ কোৱৰ। তেওঁক ইংৰাজসকলে বন্দী কৰিছিল।
- ১৮৩০ চনত পিয়লি ফুকনে ইংৰাজক অসমৰপৰা খেদিবলৈ বিদ্ৰোহ কৰিছিল। ৰংপুৰৰ চিপাহীৰ চাউনীত জুই দিয়া অৱস্থাতে পিয়লি ফুকন ধৰা পৰে। বিচাৰত পিয়লি ফুকন আৰু তেওঁৰ সহযোগী জীউৰাম দুলীয়া বৰুৱাৰ ফঁচি হৈছিল।
- ১৮৫৭ চনত ইংৰাজ শাসনৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতত এটি ডাঙৰ বিদ্ৰোহ হৈছিল। ইয়াকে চিপাহী বিদ্ৰোহ বুলি কোৱা হয়। কিছুমানৰ মতে ই ভাৰতৰ প্ৰথম স্বাধীনতা সংগ্রাম। ১৮৫৭ চনত চিপাহী বিদ্ৰোহ গোটেই ভাৰতত বিয়পি পৰিষ্ঠিল। অসমত এই বিদ্ৰোহৰ গুৰি ধৰিছিল মণিবাম দেৱানে। কিন্তু ইংৰাজে এই বিদ্ৰোহৰ উমান পাই মণিবাম দেৱান আৰু তেওঁৰ সহযোগী পিয়লি বৰুৱাক দেশদ্বোহী সজাই ফঁচি দিছিল।

- তোমাৰ অঞ্চলৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামীসকলৰ বিষয়ে শিক্ষক-শিক্ষায়াত্মীয়দলা জানি লোৱা।
- তোমাৰ বিদ্যালয়ত বছৰটোৱ কি কি দিবসত বাস্তীয় পতাকা উত্তোলন কৰা হয় লিখা।

১৯২০ চনৰ পৰা ১৯৪৭ চনলৈ হোৱা আন্দোলনসমূহৰ বিষয়ে জানি লওঁ আহা—

- ১৯২০-২১ চনত মহাত্মা গান্ধীৰ নেতৃত্বত অসহযোগ আন্দোলন হৈছিল। সমগ্ৰ অসমগামীয়ে এই আন্দোলনত ভাগ লৈছিল। অসমত এই আন্দোলনৰ নেতৃত্ব দিয়া কেইগৰাকীমান বাস্তি হৈছে—চন্দনাথ শৰ্মা, তৰণৰাম ফুকন, নবীনচন্দ্ৰ বৰদলৈ, নালনীবালা দেৱী, শামাচৰণ দেৱ, হাজী মতছীম আলী চৌধুৰী, গঙ্গাদয়াল দীক্ষিত আদি।
- ১৯৩০-৩২ চনলৈ দেশত আইন অমান্য আন্দোলন চলিছিল। এই আন্দোলনত অংশগ্রহণ কৰা অসমৰ কেইগৰাকীমান উল্লেখযোগ্য বাস্তি হৈছে— হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, অগ্নিয়কুমাৰ দাস, বৰষীমোহন বায়, সিদ্ধিনাথ শৰ্মা, চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়ানী, পুজুলতা দাস আদি।
- ১৯৪২ চনৰ ৮ আগষ্ট তাৰিখে গোটেই ভাৰতবৰ্যত মহাত্মা গান্ধীৰ নেতৃত্বত ভাৰত ভাগ আন্দোলন আৰম্ভ হৈছিল। অসমত এই আন্দোলনত নেতৃত্ব দিয়া কেইগৰাকীমান লোক নাম হৈছে— গোপীনাথ বৰদলৈ, বিষুবৰাম মেধি, মঃ তৈয়াৰুল্লা, ফখৰুদ্দিন আলি আহমেদ, কমলা মিৰি, ভীমবৰ দেউৰী, অৰুণকুমাৰ দে, সৰলাবালা দেৱ আদি।

১৯৪২ চনৰ ৯ অক্টোবৰত
তেতিয়াৰ অবিভক্ত শিৰসাগৰ
জিলাৰ সৰুপথাৰত এক বে'ল
দুৰ্ঘটনা সংঘটিত হৈছিল। কুশল
কোৱৰক এই দুৰ্ঘটনাৰ বাবে দোষী
সাব্যস্ত কৰি অন্যায়ভাৱে ফাঁচি
দিছিল। আনহাতে গহপুৰ থানাত
জাতীয় পতাকা উত্তোলন কৰিবলৈ
যাওঁতে কনকলতা বৰুৱা আৰু
মুকুন্দ কাকতি পুলিচৰ গুলীত ছহিদ হৈছিল।

দলত আলোচনা কৰি লিখা—

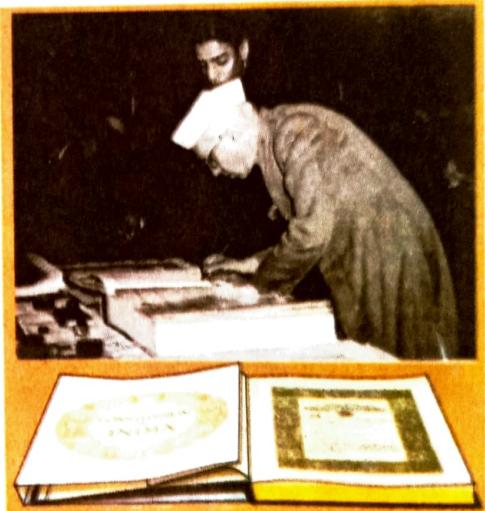
- স্বাধীনতা সংগ্ৰামীসকলে কৰা আন্দোলনৰ পৰা আমাৰ কি কি উপকাৰ হ'ল?
- ভাৰত ত্যাগ আন্দোলনৰ পাছতেই ইংৰাজ চৰকাৰে ভাৰতখন তেওঁলোকৰ অধীনত বখাটো
মন্ত্ৰৰ নহ'ব বুলি অনুভৰ কৰে। সেইমতে ১৯৪৭ চনৰ ১৫ আগষ্ট তাৰিখে আমাৰ দেশৰ শাসনভাৱ
দেশবাসীৰ হাতত গতাই দিয়ে। তেতিয়াৰপৰাই আমাৰ দেশখন স্বাধীন হয়। সেইবাবে আমি ১৫
আগষ্টৰ দিনটো স্বাধীনতা দিৰস হিচাপে পালন কৰোঁ।
- অসমৰ কেইগৰাকীমান স্বাধীনতা সংগ্ৰামীৰ ফটো সংগ্ৰহ কৰি এলাবাম প্ৰস্তুত কৰা।

প্রত্যেক স্বাধীন দেশের একেওখন নিজা সংবিধান থাকে। আমার দেশ ভারতের এখন সংবিধান আছে। এই সংবিধানখনত আমার দেশের নীতি-নিয়ম আৰু আইন-কানুনসমূহ লিপিগ্রন্থ হৈ আছে। দেশ এখনৰ সু-পৰিচালনা আৰু নাগৰিকৰ বক্ষণারেক্ষণৰ বাবে থকা এই নীতি-নিয়ম আৰু আইন-কানুনবোৰকেই সামগ্ৰিকভাৱে সংবিধান বুলি কোৰা হয়। এই সংবিধানখন অধ্যয়ন কৰিলে আমি কেনেকৈ শাসিত হওঁ তাক জানিব পাৰোঁ।

ভাৰতৰ সংবিধানখনৰ বিষয়ে কিছু কথা জানি লওঁ আহা-

স্বাধীন হোৱাৰ আগৰেপৰা আমাৰ দেশ ভাৰতৰ বাবে এখন নিজা সংবিধান ৰচনা কৰাৰ বাবে চিন্তা-চৰ্চা কোৰা হয়। ইয়াৰ বাবে ১৯৪৬ চনত এখন সংবিধান সভা গঠন কোৰা হয়। এই সংবিধান সভাই ভাৰতৰ বাবে এখন সংবিধান ৰচনাৰ কাম আৰম্ভ কৰে। এই উদ্দেশ্যে ১৯৪৭ চনৰ ২৯ আগষ্টত ড° ভীমৰাও আম্বেদকাৰৰ নেতৃত্বত এখন খচৰা সমিতি গঠন কৰি লোৱা হয়। ১৯৪৯ চনৰ ২৬ নবেম্বৰত এই খচৰা সমিতিখনে প্ৰায় তিনি বছৰ কাল অশেষ পৰিশ্ৰম কৰি সংবিধান ৰচনা কৰি উলিওৱাৰ কাম সম্পূৰ্ণ কৰে। সংবিধান সভাৰ সভাপতি ড° ৰাজেন্দ্ৰ প্ৰসাদে এই খচৰা সংবিধানখনত চহী কৰে আৰু সংবিধান সভাত ভাৰতৰ সংবিধানখন গৃহীত হয়। ১৯৫০ চনৰ ২৬ জানুৱাৰীৰ পৰা এই সংবিধানখন সম্পূৰ্ণকপে কাৰ্যকৰী কোৰা হয়। ভাৰতৰ এই সংবিধান অনুসৰি ভাৰতৰ এখন সাৰ্বভৌম সমাজবাদী ধৰ্মনিৰপেক্ষ গণতান্ত্ৰিক গণৰাজ্য। তেওঁয়াৰপণাই ভাৰতীয়সকলে প্ৰতি বছৰে ২৬ জানুৱাৰীৰ দিনটো গণতন্ত্ৰ দিবস হিচাপে পালন কৰি আহিছে।

ভাৰতৰ সংবিধানৰ প্ৰস্তাৱনাৰ বিষয়ে জানি লওঁ আহা—

ভাৰতৰ সংবিধানখনৰ আৰম্ভণিতে এটা প্ৰস্তাৱনা আছে। এই প্ৰস্তাৱনাত সংবিধানখনৰ উদ্দেশ্য আৰু লক্ষ্যসমূহৰ বিষয়ে উল্লেখ আছে। ভাৰতৰ সংবিধানৰ সম্পূৰ্ণ প্ৰতিচ্ছবি এই প্ৰস্তাৱনাত প্ৰকাশ পাইছে। উদাহৰণস্বৰূপে— কিতাপৰ পাতনি পঢ়ি যেনেকৈ কিতাপখনৰ বিষয়ে সাধাৰণ আভাস পাইছে। এটা পাব পাৰি, সেইদৰে প্ৰস্তাৱনা পঢ়িও সংবিধান এখনৰ উদ্দেশ্যা আৰু আদৰ্শৰ আভাস পাব পাৰি।

প্রস্তাবনাত কোনবোর দিশত বেছিকে গুরুত্ব দিয়া হৈতে সেই বিষয়ে চুক্তি আলোচনা কর্বো আগা-

- ভারতবর্ষ এখন সার্বভৌম, গণতান্ত্রিক গণবাজ্য।
- আইনৰ চকুত সকলো নাগৰিক সমান। জাতি, বর্ণ, ধর্ম, লিংগ, ভাষা আদিক লে কোনো বৈষম্য নাথাকিব।
- প্রত্যেক নাগৰিকে যিকোনো বিষয়তে মুক্তভাবে নিজৰ মতাগত প্রকাশ কৰিব পাৰিব।
- দেশত বাস কৰা সকলো শ্ৰেণীৰ লোকে যাতে জীবনধাৰণৰ ন্যূনতম সা-সুবিধাৰ পৰা বৰ্দ্ধত নহয় তাৰ প্রতি লক্ষ্য ৰখা হ'ব।
- ভাৰতীয় নাগৰিকসকলক সমান সুযোগ দি তেওঁলোকৰ মাজত ভাতৃত্বভাৱ জগাই তোলা হ'ব।

এখন দেশৰ নাগৰিক বুলিলে সাধাৰণতে সেই দেশখনত জন্ম ঘটণ কৰি স্থায়ীভাৱে বসবাস কৰা একোজন ব্যক্তিক বুজোৱা হয়।

তোমালোকে নাগৰিক সম্পর্কে আগলৈ আৰু বেছি ভালদৰে জানিব পাৰিব।

ভাৰতৰ সংবিধানত নাগৰিকৰ বাবে কিছুমান বিশেষ সুবিধাৰ কথা উল্লেখ আছে। এই সুযোগ-সুবিধাবোৰ হৈছে আমাৰ অধিকাৰ। যদি কোনোৱে এইবোৰ পোৱাত বাধা দিয়ে, তেতিয়াহ'লে তেওঁ আইনমতে দণ্ডণীয় হ'ব পাৰে। এই অধিকাৰৰ জৰিয়তে নাগৰিকক কিছুমান বিষয়ত বক্ষণাৰেক্ষণ দিয়া হৈছে। এই অধিকাৰসমূহৰ অবিহনে নাগৰিকৰ ব্যক্তিত্বৰ বিকাশ হ'ব নোৱাৰে।

ভাৰতীয় সংবিধানৰদ্বাৰা এনে কিছুমান বিশেষ অধিকাৰ নিৰ্ধাৰণ কৰা হৈছে, যাক মৌলিক অধিকাৰ বোলা হয়। এই অধিকাৰসমূহৰ সহায়ত নাগৰিকে সামাজিক, বাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সাংস্কৃতিক আদি বিভিন্ন দিশত সমান সুযোগ-সুবিধা লাভ কৰে। সংবিধানে আমাক এনেধৰণৰ হয় বিধ মৌলিক অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছে। সেইবোৰ হ'ল—

- ১। সাংবিধানিক প্রতিকাৰৰ অধিকাৰ
- ৩। সমতাৰ অধিকাৰ
- ৫। শোষণৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰোধৰ অধিকাৰ আৰু

- ২। স্বাধীনতাৰ অধিকাৰ
- ৪। শিক্ষা আৰু সংস্কৃতিৰ অধিকাৰ
- ৬। ধৰ্মীয় অধিকাৰ

দেশৰ কল্যাণ সাধনৰ বাবে জনসাধাৰণে কেৱল মৌলিক অধিকাৰসমূহ ভোগ কৰিলৈই নহ'ব। তাৰ বিনিময়ত বাস্তুৰ প্রতি কিছুমান দায়িত্ব পালন কৰিব লাগিব। তেতিয়াহে তেওঁ প্ৰকৃততে বাস্তুখনৰ সু-নাগৰিক হোৱাৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিব। সেইবাবে প্ৰতিজন নাগৰিকৰে কিছুমান কৰণীয় থাকে। দেশখনৰ প্রতি থকা নাগৰিকৰ এই কৰণীয়সমূহক মৌলিক কৰ্তব্য বোলে। ভাৰতীয় নাগৰিকৰ ১১টা মৌলিক কৰ্তব্য আছে। (এইবিষয়ে শিক্ষকক সুধি জানিল'ব।)

১। উত্তর লিখা—

- (ক) কেতিয়াৰপৰা ভাৰতে এখন স্বাধীন ৰাষ্ট্ৰ হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰে?
- (খ) ভাৰতীয় নাগৰিকৰ কেইটা মৌলিক কৰ্তব্য আছে?
- (গ) সংবিধান সভাৰ সভাপতি কোন আছিল?
- (ঘ) সংবিধান খচৰা কমিটীৰ নেতা কোন আছিল?
- (ঙ) ভাৰতীয় সংবিধানখন কেতিয়া গৃহীত হৈছিল?

২। খালী ঠাই পূৰ কৰা—

- (ক) আমি ১৯৫০ চনৰপৰা প্ৰতি বছৰ ২৬ জানুৱাৰী তাৰিখে ————— হিচাপে পালন কৰোঁ।
- (খ) ————— সংবিধানখন অতি দীঘলীয়া সংবিধান।
- (গ) ভাৰতবৰ্ষ এখন সাৰ্বভৌম ————— গণৰাজ্য।
- (ঘ) প্ৰত্যেক দেশ বা ৰাষ্ট্ৰ একোখন নিজস্ব ————— আছে।
- (ঙ) ————— চনৰ আগষ্টৰ দিনা ভাৰতে স্বাধীনতা লাভ কৰে।

৩। মৌলিক অধিকাৰ বুলিলে কি বুজা আৰু সেইবোৰ কি কি লিখা।

৪। প'ষ্টাৰ সাজা—

- (ক) আমি সকলো ভাৰতীয়।
- (খ) অসম আমাৰ জন্মভূমি।

৫। চমুটোকা লিখা—

- (ক) স্বাধীনতা আন্দোলন (খ) ভাৰতৰ সংবিধান
- (গ) মৌলিক অধিকাৰ (ঘ) মৌলিক কৰ্তব্য।

